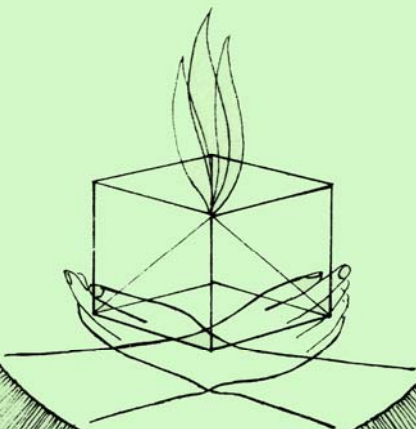

PEKKA ERVAST

EETTERIRUUMIS

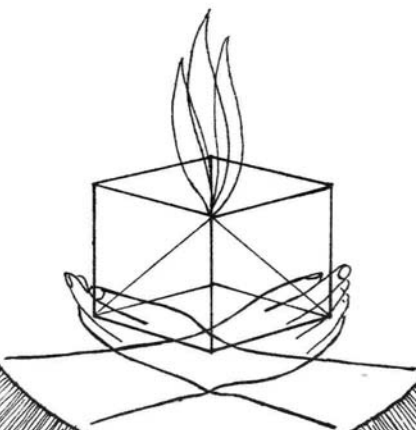

KRISTOSOFINEN KIRJALLISUUSSEURA R.Y.

PEKKA ERVAST

EETTERIRUUMIS

KRISTOSOFINEN KIRJALLISUUSSEURA R.Y.

Kesävuori Purujärvi
Digitalisoitu näköispainos 2006

ESIPUHE

Tämä kirjanen on jäljennös Martta Jalavan laatimasta monisteesta. Martta Jalava kirjoittaa: "Koska nämä esitelmät eivät tiettävästi ole Suuren Opettajamme *Pekka Ervastian* itsensä tarkastamia vaan pikakirjoittajan työn tuloksia niin on käsitettävä niiden paikoittainen, vähäinen puutteellisuus. Mutta tällaisina suoran puheen toisintoina ne luovat eloisan kuvan rakkaan Mestariimme P.E:n luontotyylisestä ja ovat totuudenetsijöille ilahduttavan mieluisaa lukemista ja ensiarvoisen tärkeitä sisällöltään. Ne ovat monistetut sellaisinaan korjaamatta millään tavalla tekstiä. — Auttakoot ne jokaista 'kaidalla tiellä' kulkijaa ihanalla ihmisyyden polulla."

Kristosofinen Kirjallisuusseura ry

Esitelmää eetteriruumiin kehityksestä

Esitelmäsarja Stenmannin Taidesalongissa
Helsingissä 1926 - 1927

I luento 7 p marraskuuta 1926

Rakkaat veljet. — Kaikkien uskontojen takana on aina ollut, on ja tulee olemaan mystillinen, kosmillinen Kristus. Lyhyesti sanoen Kristus on kaikkien uskontojen takana. Hän on uskontojen lähde, alkuperä ja täyttymys. Kaikki uskonnot ovat kasvaneet siitä rungosta. Ja Kristus, mystillis-kosmillinen Kristus, joka elävänä voimana on kaikkien uskontojen takana, on myös suuri taivaallinen Ihminen, jota nimitetään Logos. Se on suuri taivaallinen elämä, joka on Jumalanpojan muotoon pukeutunut. Se on Jumalanpoika, täydellinen ihminen Isän Jumalan tajunnassa eli se joka maailmankaikkeudessa vaikuttaa, niin että voidaan sanoa: "Sana on Jumalan luona." Ja ilman sitä sanaa ei ole tehty mitään mitä tehty on. Kristus on Jumalan tajunnan elävä voima joka ylläpitää kaikkea maailmankaikkeudessa, tekee siinä työtä, vaikuttaa ja

ponnistaa, kunnes maailmankaikkeus on lunastettu, kunnes Jumalanpoika Kristus on jäänyt ainaiseksi ilmenemään.

Kaikki uskonnot palvovat ja palvelevat tätä Jumalanpoikaa, Kristusta. Ja työ, Kristuksen toteuttaminen maailmassa, tässä meidän maapallollamme, meidän ihmiskunnassamme on se että Kristus on oleva elävä tajunta meidän ihmiskuntamme takana. Kosmillis-mystillinen Kristus pyrkii ihmiskunnassa ilmenemään ja on ilmennyt kaikissa ihmiskunnan vapahtajissa ja saanut täydellisimmän ilmennyksensä Jeesus Kristuksessa. Nämä asiat ovat meille tuttuja. Sillä sehän on kaikkien vapaamuurarien taivas, mystillinen, lopullinen Kristus. Jokainen vapaamuurari, oli hän missä veljeskunnassa tahansa, tuntee että hänen on tehtävä työtä sen puolesta, että ihmiskunta saavuttaisi täydellisyuden. Se on ihmiskunnan temppele, joka ilmentää ihmisyyttä, jota temppeleä on rakennettava ja kaikki siihen koottava. Jokainen vapaamuurari tunnustaa tämän vaikka eivät usko tätä. Suurimmaksi osaksi sanotaan, että vapaamuurarius on uskoa Jumalaan. Mutta muutamat vapaamuurarit Ranskassa sanovat, etteivät tahdo sekottaa Jumalaa mihinkään. Olkoon niin. Mutta ihmisyksilöt ovat kehittyväisiä täydellisyteen, sen he uskovat. Ja tämä on elävänä voimana kaikille tavoille. Ja ihmisyksilöiden täydellistyminen on samalla Jumalanpojan, Kristuksen ruumistuminen ihmiseen. Se on Jumalan inkarnatsioni.

Nyt te olette kaikki tutustuneet siihen kuvaan ihmisestä, minkä kaikki teosofiset opit ja esitykset antavat. Niissä ihminen jaetaan seitsemään periaatteeseen, niinkuin madame H.P.Blavatsky sanoo. Siinä on ihmisen kokoonpano, että ihmisessä on korkeampi minä Atma, Buddhi, Manas, joka on pukeutunut nelinkertaiseen alem-

paan periaatteisiin. Olemme myös ruvenneet puhumaan täsmällisesti erilaisista käyttövälineistä eli ruumiista, joihin ihmisen henki on tullut asumaan. Erotamme kolme olemuspuolta: henkinen sielu eli järki, joka on kokoonpantu ihmisminuuden kolmesta olemuspuolesta. Niin puhutaan ihmisen astraaliruumiista ja uloin pidetään mentaali- ja astraaliruumiiden käyttövälineiden välillä. (Kustantajan huomautus: Alkuperäisestä monisteesta puuttuu todennäköisesti jokin H.P.B:n periaatteiden lausekkeissaan käyttämä sana.) Käytännöllisesti kuuluvat ne yhteen, mutta voidaan yhdistää mentaalis-astraaliseen käyttövälineeseen. Voidaan painostaa, että se ei ole mikään ruumis, vaan ruumis on ihmisen persoonallinen ruumis. Ja se osa tästä fyysillisestä ruumiista, jossa erotetaan kaksi olemuspuolta: karkea fyysillinen ja sisäisempi, hienempi eetterinen.

Nämä ovat tuttuja teosofisista luvuistamme ja kirjoista. Ja jotta ymmärtäisimme uskontojen työtä, niin pitäisi tehdä eläväksi millä tavalla tämä Kristusvaikutus tulee ihmiseen. Silloin täytyy luoda sellainen kuva ihmisestä, joka käsittää ihmisen kokonaan, myös hänen henkisen olemuspuolensa, jos tahdomme ymmärtää uskontojen työtä. Jos tahdomme syventyä annettuihin neuvoihin, on välttämätöntä, että meillä on oikea kuva ihmisen kokoonpanosta.

Ja sentähden on meidän tarkoituksemme juuri näissä esitelmissä samalla kun teemme selvää vähän ihmisestä, samalla määrätä missä suhteessa ihminen on uskontoihin, erilaisiin oppeihin ja missä suhteessa uskontojen neuvot ovat otettava varteen ja millä tavalla ne vaikuttavat ihmiseen ja hänen erilaisiin olemuspuoliinsa.

Meidän on muistettava — ja sitä on jokainen teistä jossain määrin kokenut, sillä muuten ette olisi täällä — että

kun ihmisyksilö joutuu kosketuksiin tositavalla jonkun uskon kanssa, tai meidän päivinämmekö uskontojen uskonnon, teosofian kanssa, kun joutuu itse Kristuselämän kanssa kosketuksiin, silloin täytyy ensin tehdä sellainen kokemus, jota tavallisesti nimitetään herämykseksi, usein myös uudestisyntymiseksi, vaikka herääminen on eksaktisempi, todellisuutta vastaavampi, siis tavallaan hänessä jotain uutta syntyy. Hän on herännyt. Hän joka ennen vaelsi pimeydessä siinä merkityksessä, että elämän kaikki maalliset arvot täyttivät hänen elämänsä. Ne riittivät hänen harrastuksillensa. Sitten tapahtui, että hän, joka tyytyi elämään tämän maailman humussa jostain syystä heräsi kaipaamaan ja ikävöimään totuutta ja Jumalaa. Tapahtui siis, että hän, joka silloin joutui suureen sielulliseen riskiriitaan ja tuskaan, hän jonakin päivänä heräsi näkemään mitenkä elämä olikin jotain muuta, kuin tuo kaikessa turhassa eläminen. Kaikenlaiset sielulliset asiat, joista hän ei ennen välittänyt, ja joilla ei ollut mitään rahanarvoa, ne heräämyksessä muuttivat ulkomuotoansa saaden arvoa. Sellaiset asiat, kuin esim. jalous, hyvyys, rehellisyys ja totuus, joiden arvoa mitataan sen mukaan kuinka tarpeellisia ne ovat ihmisen persoonallisessa maailmassa, muuttuivat nyt tärkeiksi. "Rehellisyys maan perii", saattoi joku myöntää. Nyt voi nähdä paremmin. Esimerkiksi hyvyys, jalomielisyys ja antaumus saattoivat ennen olla asioita, jotka tuntuivat hentomielisiltä, mutta heräämyksessä tuli niistä aivan kuin toista esiin. Hyvyys ja jalous ovat vakavia asioita, eivätkä suvaitse mitään valhetta. Hyvyys ja auttamishalu ovat tähdätyt siihen, että toinen saisi ikäänkuin täräyksen ja tulisi paremmaksi. Hyvyydellä on ihmeellinen arvo elämässä. Elämä saa sellaisen sisällön, että ihminen on olemassa sitä varten, että hän kasvaisi, kehittyisi, viisastuisi ja tulisi paremmaksi. Tämä elämä on

sitä varten, että me oppisimme ihmisinä totuuden tietämään ja tuntemaan Jumalan. Elämällä on ihmeellinen sisältö. Sellainen on ihmisen sisäinen heräymys. Ja näin jokainen meistä on herännyt tavalla tai toisella. Olemme saaneet välähdyksen suuremmista ja kauniimmista ihanteista. Jokainen on varmaan saanut tällaisen heräämisen. Ja ihminen on herännyt silloin, kun hän on ottanut aivan kuin ensimmäisen askeleen uskonnollista elämää kohti. Silloin on avautunut tie, johon voi astua tai olla astumatta, riippuen siitä, onko hän laiska tai ahkera.

Huomataan kuitenkin, että ihmisen luonnolliset, terveet voimat vaikuttavat sen, että hän tuntee halua kulkea eteenpäin ja kulkee vaistomaisesti sitä hyvää työtä kohti, mitä hän voi tehdä. Ja se on, että hän alkaa tästä minuudesta päin. Sillä se, joka on herännyt, hän elää kuin personallinen olento, mutta hänen minuutensa on herännyt ihmisyksilönä. Ja hänen ensimmäinen voittamisensa on mennä eteenpäin minuuteen päin. Se merkitsee, että hänen minuutensa alkaa ajatella hyvää, kaunista ja totta, puhdistavasti tunteisiin nähden, siis astraaliruumiiseen nähden. Hän alkaa sitä puhdistaa. Nyt tämä puhdistustyö on sekä monivivahteinen että monimutkainen ja hyvin sisältörikas. Tämä riippuu siitä, että monet ovat tässä kulttuurissa tehneet paljon sellaista työtä, joka itsessään puhdistaa meidän astraaliruumistamme. Vaikka heräämyksen perästä se tapahtuu tietoisemmin ja voimakkaammin minuudesta päin. Sillä kulttuuri on sitä, että me emme siedä mitään rumaa, vaan pyrimme totuuteen, kauneuteen ja vilpittömyyteen.

Juuri tuo pyrkimys totuuteen ja kauneuteen on omiansa puhdistamaan astraaliruumista. Mutta kun se jää ulkonaisen ruumiin tehtäväksi, silloin kulttuurikansat hitaasti puhdistuvat. He vaan elävät kulttuuriruumiissa

mukana siten, että antavat vallan kaikelle sellaiselle, joka on ruumiin elämää. Mutta kun ihminen on saanut uskonnollisen heräämyksen, silloin hän ymmärtää, mihin kaikkeen kulttuurielämä tähtää. Silloin hän ymmärtää ja tuntee velvollisuutensa olevan puhdistaa itseensä.

Sentähden toinen askel on puhdistustyö. Ensimmäinen askel on mielenmuutos. Ihminen sanoo, kun hän on herännyt: minä en saa jäädä puoliväliin vaan tahdon mennä eteenpäin. Päätös on toinen askel ja sitä seuraava työ on kolmas askel. Kaikki tämä puhdistustyö, joka on pitkällisen monimutkainen ja sisältörikas, on valmistavaa työtä. Se on kulkemista valmistavalla tiellä. Se on sitä työtä, jota aivan kuin itseänsä tehdään, kun minuus on saanut heräämyksen. Ja se valmistava työ ei ole mitään sellaista työtä, joka antaisi meille mitään valtaa tai tiedonvoimaa. Kuitenkin moni ihminen väsähtää tässä valmistavassa työssä. Sentähden on niin tärkeätä, että ihminen oppisi tuntemaan itseensä, jotta hän tietäisi tarkasti: tahtooko hän todella ruveta pyrkimään. Tämä on sentähden vielä verrattain helppoa, sillä tässä on ihminen vielä jätetty oman tahtonsa varaan. Hän ei ole ottanut vielä mistään kiinni oikein lujasti, vaan hänelle on annettu tilaisuus kasvattamaan ja puhdistamaan itseensä. Mutta se, jota uskonnot todella pitävät silmällä, johon suuret viisaat tähtäävät neuvoillansa ja ohjeillansa, se on jotakin korkeampaa. Se ei ole yksin tätä valmistustyötä, jota me ihmiset olemme tilaisuudessa tekemään, vaan se on jotain sisäisempää. Se on sitä, että viisaat kutsuvat meitä opetuslapsikseen, että Kristus kuiskaa meidän sisässämme: etkö sinä tahtoisit seurata minua? Ja se on jotain korkeampaa, vaativampaa ja ankarampaa. Meidän täytyy käsittää juuri tätä Kristuksen seuraamista, sitä korkeampaa elämää, jotta

pääsisimme oikein ymmärtämään, mitä ne viisaat todella tarkoittavat.

Kun nyt sanomme, että tässä valmistavassa puhdistustyössä ensimmäinen askel on valmistus, joka vaikuttaa astraaliruumiiseen ja työskentelee siinä, niin me sillä tarkoitamme, että varsinainen Kristuksen seuraaminen, varsinainen työskentely Kristuksen hengessä ja melkeinpä voisimme sanoa, varsinainen Kristustyö meissä, kohdistuu ei tähän astraaliruumiiseen, vaan se kohdistuu uloimpaan ihmiseen, siis fyysillis-eetteriseen ruumiiseen. Se kohdistuu siihen olemuspuoleen meissä, joka itse asiassa on kaikista merkillisin.

Astraaliruumis, tunneruumis, sehän ei ole mitään tässä aineellisessa merkityksessä. Sehän on kuin väriä ilman mitään, joka olisi kuitenkin minkään värin näköistä.

Kun te ajattelette astraaliruumista, niin ei pidä ajatella sillä tavalla, että se olisi jotain savupilviä. Ehkä joku voisi ajatella, että se on jotain putkia tai ilmaa tai savua, joka eri värisenä värähtelee. Sellaista ei ole astraaliruumis. Astraaliruumis objektiivisesti aistittuna on vain muotoilmiöitä ilman aineellista taustaa. Muotoa ilman minkään aineen näköistä. Se on niin tärkeä ymmärtää sentähden, että me helposti nostamme — siirrämme — näkymättömään maailmaan omat materialistiset käsityksemme. Meidän ei tarvitse muuta kuin ajatella itseämme kuoleman jälkeen ja kaikkia vainajia, niin me tiedämme, että vainajien tajunnassa on näkymätön maailma materialisoitunut. Se ei ole Jumalan totuus, vaan se on meidän tällä tavalla viemämme kolmiulottuvaisuus-käsityksemme. Todellisuudessa se ei ole niin vaikka tämä ei käytännön maailmassa tule selväksi ennenkuin ihminen on vihitty, kehittänyt salatieteilijä ja adepti. Mutta hänellä on aavistus ja hän ymmärtää, että on tehtävä ero materialistisen

ajatustavan ja spiritualistisen ajatustavan välillä. On hyvä, että viemme näkymättömään maailmaan käsityksen tästä fyysillisestä maailmasta sellaisena, silloin näkymätön maailma kuvastaa sen fyysilliseen. Silloin rajoittuu kokemukset ja oppiminen henkimaailmassa. Sensijaan sanomme, että nyt tahtoisimme oppia tuntemaan näkymättömän maailman ja se hyvin pian tottelee meitä. Mutta hyvä on, jos edes jotkut ihmiset saavat tämän fyysillisesti selväksi itsellensä, ettei näkymättömän maailman asiat ole niin helposti käsitettävissä meidän fyysillisillä aivoillamme. On myöskin hyvä, että ymmärrämme, ettei hengenmaailma ole materialistinen samalla tavalla kuin tämä maailma. Vaikka ei olisi tajunnassamme mitään selvänä, niin jotain täytyy koettaa keksiä, ja koettaa ymmärtää mihin päin on kuljettava, sillä meidän fyysillinen kieleemme ei ole keksinyt mitään vastaavia sanoja. Tämä tuntuu hullulta, että koetamme keksiä väriä, jota ei ole olemassa ja kuitenkin sillä on muoto. Tämä on kuin rakennus, jota ei ole rakennettu, mutta johon pannaan telineet ympärille ja siitä pitää ymmärtää, minkälainen siitä tulee, mutta se auttaa kuitenkin meidän ajatustamme siinä, että ymmärrämme sen, millä tavalla meidän ei pidä ajatella.

Kaikki spiritistinen kirjallisuus on täynnä kertomuksia kuolemanjälkeisistä asioista. Ne ovat todellisia. Te luette teosofisesta kirjallisuudesta sellaisista asioista. Pankaa vaan merkille kuitenkin, että madame H.P. Blavatsky puhui kuolemanjälkeisistä asioista hyvin niukasti. Hän ei halunnut puhua niistä niin selvästi. Jos luette Mestarikirjeitä niin huomaatte, kuinka hekin välttävät niitä asioita. Ja kuitenkin voimme sanoa, että kyllä se kaikki on totuutta. Ja kuitenkin se ei ole jumalallinen totuus. Se ei ole sitä totuutta, joka pysyy, vaan se on

ohimenevä, fenomenaalinen totuus. Sen saa jokainen okkultisti oppia näkymättömässä maailmassa. Hänen pitää oppia erottamaan, mikä on totta ja mikä on harhaa. Ja se on aivan toisenlaista, kuin totuus ja harha tässä fyysisessä maailmassa.

Sentähden meidän pitää ymmärtää, että se on meillä astraaliruumis, johon tämä vaistomaisesti vaikuttaa, silloin kun me olemme heränneet. Se ei ole mikään tällainen aineellinen ruumis. Mutta kaiken uskonnollisen elämän tarkoitus ja tavoittelu tähtää fyysilliseen ruumiiseen. Kun sanotaan kristinuskossa, että ihminen on lunastettava niin sillä lunastuksella tarkoitetaan näkyväistä käyttövälinettä. Se on meidän ruumiimme, joka lunastetaan. Ja se on tässä ruumiissa, jossa piilee kaikki salaiset voimat. Ei meidän käsitykseemme tule muuta tietä yhtään ainoata salaista voimaa. Tiedot ovat kätkeytyt todelliseen ruumiiseen, tähän ruumiiseen on kaikki kätkeyty. Tämä sisältää kaikki salaisuudet ja kaikki voimat. Sentähden uskonnot tähtäävät siihen, että tämä ruumis on herätettävä ja lunastettava. Se on tästä ruumiista kuin jotain on tehtävä.

Ja kun alamme asioita tutkia tältä kannalta, silloin huomaamme, että taas lähdemme sisältä ulospäin. Sillä esoteerisessa työssä emme aloita suorastaan ulkonaisesta, vaan aloitamme tämän ruumiin muuttamisesta, aloitamme sisältä ja vähitellen ponnistelemme ulospäin. Ja sen ymmärrämme taas ilman muuta, millä tavalla voisimme muuttaa kaikkia meidän lähimmäisiämme. Mutta me tarkoitamme, millä tavalla voisimme muuttua kirkasteuiksi, millä tavalla saisimme yhteisvoimalla kaikki liikumaan ja muuttumaan. Se olisi aivan toivotonta jos meidän ruumiimme olisi vaan tämä fyysillinen, karkea ruumis. Mutta nyt me tiedämme, että fyysillinen maailma ei ole kokoonpantu yksinomaan niistä kolmesta, joita kutsu-

taan meidän luumme, lihaksemme ja nesteemme, eikä ilmasta ja kaasumaisista, niinkuin hengitys, joka on ilmaa. Meidän ruumiimme on kyllä kokoonpantu näistä aineleista, mutta siinä on paljon muutakin. Se on myös ainemuodostuma vielä neljällä eri tavalla. Se on myös sitä ainetta, jota kutsumme eetteriksi. Ja se on myös ainetta. Nyt voimme huomata, kuinka vaikeata meidän ihmisten on käsittää esim. astraaliruumiin asioita, varsinkin kun meidän fyysilliselle ruumiillemme on eetterinen kaksoispuoli vielä näkymätön. Se on yhä heikko ja ainoastaan siinä on neljä eri kerrosta, jotka kaikki ovat näkymättömiä ja tuntemattomia ja kuitenkin kuuluvat tähän fyysilliseen maailmaan, toisin sanoen tähän aineelliseen maailmaan, joka on aineellinen sillä tavalla, jolla me voimme ainetta käsittää.

Voisimme lajitella viidellä tavalla, sillä emme sanoisi ilmaa ja kuitenkin tiedämme kaikki, että tämä ilma on olemassa. Ei yhtään ainetta pidä olla tyhjää, se on täynnä ilmaa. Meidän ei tarvitse muuta kuin panemme tähän jonkun elektrisen koneen, niin huomaamme, että on ainetta. Ja näemme kun aurinko paistaa sisään, että siinä ilma on täynnä roskaa. Suuresti saamme nöyryä kaiken puuhan perästä, kun huomaamme, että on roskaa vaan. Silloin me saamme nähdä sen, mikä muuten pysyy näkymättömänä. Tämä vertauskuva auttaa meitä ymmärtämään, että kaikki eetterimuodostumat ovat aineellisia, vaikkakin näkymättömiä.

Nyt on tässä meidän eetteriruumiissamme ja sen neljässä eri muodossa tärkeitä näkökohtia huomattavana. Meidän on siis välttämätöntä tutkia tätä eetteriruumista, jos tahdomme ymmärtää Kristuksen työtä meissä. Meidän täytyy tehdä itsellemme selväksi tämän eetteriruumiin rakenne ja sen erilaiset toiminnat.

Te tiedätte, kuinka usein sanotaan ja että meidän on aina sillä tavalla esitettävä asioita, nim. että eetteriruumis on voimaa. Se on näkymätön ja kun tahdomme kuvailla sen suhdetta tähän näkyväiseen, niin sanomme, että siinä on jotain voimia niinkuin tässä fyysillisessä ruumiissa voima on meidän luustossamme. Ja samalla tavalla kuvaamme eetteriruumista, se on voimaa. Se on välittömämpää voimaa sentähden, että se on meidän järjellemme vaan voimaa. Sähkö on epäilemättä voimaa. Ja sähkö on näkymätön, mutta se voidaan tehdä näkyväiseksi. Me voimme nähdä sähkökipinän, ja siinä on melko hyvä kuva voimasta, joka on aineellinen. Kun me tultakin osaisimme ottaa kiinni sähkökipinästä, ei se olisi mitään, jos siihen tarttuaisimme. Tulikin, joka itse asiassa tässä fyysillisessä maailmassa on eetterin ilmennys, on sellaista, että emme saa kiinni, mutta sen vaikutus tuntuu ja polttaa. Se on eetterivoima, joka on tullut fyysillisesti näkyväiseksi ja fyysillisesti aistittavaksi. Se antaa vaillinaisen vertauskuvan siitä, mitä eetteri on, kuinka se on aineellista olematta fyysillisellä tavalla aineellista.

Olette lukeneet kirjallisuudesta, kuinka näitä eri puolia eetteristä nimitetään. Tavallisessa teosofisessa kirjallisuudessa nimitetään 1. 2. 3. 4. eetteri. Tai 6 kaikkiaan, jolloin tulee ali-atoominen eetteri myös, eetterin atoominen puoli, joka on kaikista hienoin. Mutta tavallisesti puhutaan neljästä eetteristä. Nimitykset joita tavallisesti käytetään ovat sängen vähän kuvaavia. Puhutaan neljästä eri kiinteydentilasta. Se ei ole niin kuvaavaa kuin kiinteä, juokseva ja kaasumainen eetteri. Tämä on hyvä nimitys yleisesti kaikille neljälle. Mutta kun tahdomme kuvailla tarkemmin, niin on hyvä käyttää rosenkreutsiläisissä piireissä käytettyjä nimityksiä. Kun menemme alhaalta ylöspäin, niin puhumme kemiallisesta eetteristä,

joka on tuli-ilmennys ja siitä korkeampaa voidaan nimittää magneettiseksi eetteriksi. Näistä olemme lukeneet Max Heindelin kirjasta "Rosenkreutziläinen maailmankatsoamus". Sentähden on tällaisia nimiä hyvä pitää mielessä, kun lähdemme tutkimaan eetteriä. Kolmatta eetteriä voisimme nimittää valo- eli aistimus- eli verieetteriksi. Se on läheisessä tekemisessä ihmisen veren kanssa. Neljättä eetteriä taas sanomme, että se on muisti- eli peilieetteri, refleksi-eetteri. Näillä nimityksillä on erikoisen tärkeä tehtävä, joten ne ovat pidettävä mielessä, jotta sillä tavalla voisimme ymmärtää eetteriruumista.

Nythän tiedämme, että olette lukeneet, vaikka en nyt muista, missä se on luettavana, kuitenkin ne ovat verrattain tunnettuja asioita, että kun me ihmiset tulemme tänne maailmaan, niin silloin ei meillä ole heti kaikkia käyttövälineitämme käytettävinä, vaan ensin, kun tähän maailmaan tulemme, niin olemme äidin kohdussa, ja meillä ei ole edes omaa fyysillistä ruumista, vaan se on kokonaan riippuvainen äidin fyysisestä ruumiista. Sitten me synnymme maailmaan. Sanomme, että syntyminen on sitä, että me saamme oman fyysisen ruumiin. Saamme sen siten, että napajänne katkaistaan ja meidän oma fyysillinen ruumiimme alkaa toimintansa. Kaikki odottavat, että lapsi osaa hengittää, antaa ääntä ja huutaa heti kun se syntyy. En ole sellaista nähnyt, mutta olen näistä kuullut kerrottavan. Odotetaan, että pikkuinen huutaisi ja parkuisi, sillä se on merkki siitä, että hänen keuhkonsa alkavat toimia. Siitä hetkestä alkaen hän elää yksilöllisesti tässä fyysisessä maailmassa. Mutta se ei merkitse, että hänellä olisi oma yksilöllinen eetteriruumis. Se on vielä yhteydessä äidin eetteriruumiin kanssa. Lapsi ei ole vielä yksilö eetterisesti. Jos lapsi erotetaan äidistänsä, silloin venytetään eetterilankaa hirveästi. Kaikki lääkärit sen

kyllä myöntävät, ettei ole hyvä, jos äiti ei itse imetä lastansa. Sentähden on surkuteltavaa, että kun äiti esim. kuolee, että lapsen eetteriruumis on vielä kiinni äidin eetteriruumiissa. Sitten vasta, kun lapselle tulee hampaat, silloin katkaisee luonto äidin eetteriruumiin ja lapselle tulee oma eetteriruumis.

Mutta luuletteko, että ihminen maailmaan synnytyään on yksilöllinen olento? Missä on astraaliruumis? Hänen astraaliruumiinsa on vielä kiinni kosmellisessa astraaliruumiissa. Se merkitsee, että astraaliruumis on kosminen laadultaan. Sentähden on hyvin tärkeätä tehdä luonnollinen, mutta hyvin vastaanottavainen lapsi vaikutuksiltaan erikoisen voimakkaaksi. Me saamme syntymässä nähdä meidän astraaliruumiimme, joka sisältää siemenet kaikkeen pahaan ja kaikkeen hyvään. Se, että lapsi on kiinni kosmellisissa voimissa ja täyttää meidät omalla synnynnäisellä rakkaudellaan, vaikuttaa, että lapsen tunneruumis on luonnollisen puhdas.

Koska astraaliruumis syntyy? Se tulee silloin, kun tulemme niin sanottuun puberteettiin, kun sukupuolisesti valmistumme. Se on tavallisesti 12—14 vuosien vaiheissa. Eetteriruumis syntyy 3—7 vuosien vaihdella, astraaliruumis 12—14 vuosien vaiheissa, riippuen siitä, koska yksilöllisen ihmisen sukupuolivoimat kehittyvät. — En ole ottanut lukuun kolmatta sukupuolta. — Silloin kun astraaliruumis on eronnut kosmisesta, ei se vielä ole valmis, vaan silloin se on vielä hyvin kiinni ajatusruumiissa. Hänen minuutensa sisältö on vielä kiinni kosmellisissa voimissa. Sentähden nuorukainen, joka on tullut ruumiillisesti kypsäksi, ei ole sellainen, joka voi itseänsä järjellisesti hallita. Sentähden on, niinkuin tänään luenossa sanottiin, viisautta siinä, että nuori ihminen voi vähän raivota tai riehua, se ei ole niin synnillistä ja pahaa

hänen puoleltansa. Hänellä ei ole vielä sellaista minuutta, joka olisi vastuunalainen, vaan se on hierarkioista riippuvainen. Hän on sukupuolisten voimien heiteltävänä, eikä hän osaa järjessänsä astua niiden yläpuolelle. Ja sentähden on kaikessa vanhassa lainsäädännössä niin että ihminen tulee täysi-ikäiseksi 21 vuotiaana. Ja siinä on tosiseikka, että ihminen tulee täysi-ikäiseksi, kun hänelle tulee oma minä ja oma järki. Ja se tapahtuu noin 21 vuotiaana. Samalla tavalla myös tämä minuus ihmisessä herää jokapäiväiseen toimintaan ja järkevään ajatteluun. Mutta se tulee eri aikoina, toisille varhemmin toisille myöhemmin.

Te tiedätte, että minä olen ollut sillä kannalla vapaamuurariuden suhteen, että vapaamuurariksi täytyy voida tulla ihminen, vaikkakaan hän ei ole täyttänyt 21 vuotta. Perinnäis-säännöissä on, ettei voi vihkiä vapaamuurariksi ennen 21 vuotta. Minä olen toisella kannalla, sillä tämä ei ole mikään lakipykälä, joka vastaa toiseikkoja. Ja luonnon kannalta on totta, että ihminen on vastuunalainen silloin, kun hänen minänsä on astunut aivoihin, silloin kun hän on tullut järjellisesti vastuunalaiseksi. Silloin hän voi myös pyytää jäsenyyttä vapaamuurariuteen.

Kun ihminen siis on irtautunut hierarkiojen ihmiskunnan joukkominästä ja saanut oman minänsä, jota ainoastaan aivojen kupukatto erottaa muusta maailmasta, ja jos katselemme mitä tapahtuu ihmisen fyysillis-etteriruumiissa, niin huomaamme, että silloin, kun ihminen on saanut fyysillis-etteriruumiin, kun hän on saanut hampaat ja etteriruumis erotetaan kosmisesta etteriruumiista, silloin tämä kemiallinen etteri pääsee toimimaan. Se on kemiallinen etteri, joka toimintansa puolesta pääsee vapaaksi lapsiruumiissa. Se on se etteri, joka on

kasvuvoimaa. Se on se, joka muodostaa ruuan voimaksi. Eikä meidän vatsamme voi sellaisena mitään tehdä. Siinä täytyy olla elävä voima meidän vatsassamme, joka ottaa ruuan ja ottaa siitä voiman. Kun luemme tavallisten fysiologien kirjoja ja niissä kaikki tuntuvat niin luonnollisilta, sillä kaikki voimat ovat vatsalaukussa. Tämä tuntuu äärettömän luonnolliselta. Ja kuitenkin pieni ajatus saa meidät ymmärtämään, ettei mikään kuollut aine voi sitä vaikuttaa. Täytyy olla jotain voimaa, määrättyllä viisaudella varustettua voimaa. Ajatelkaa itse näitä asioita. Meidän täytyy päästä käsitykseen siitä, että täytyy olla jokin näkymätön voimaruumis, joka toimii. Tämä on kemiallinen kasvueetteri. Sillä ajalla lapsi kasvaa. Tulen puhumaan tarkemmin fyysillisestä ruumiista.

Mutta kun seuraava periodi, sukupuolinen kypsyyden tulo, se merkitsee, että on magneettinen (elo) eetteri päässyt toimimaan. Se on sukupuolivoima. Se toimii ja pääsee vapaaseen toimintaan silloin kun astraaliruumis irtautuu kosmillisista voimista. Kun ihminen minässä irtautuu kosmillisista voimista, silloin pääsee toimimaan valoeetteri, joka on yhteydessä veren kanssa (ja aistimien kehityksen kanssa). Silloin pääsee toimimaan hänen minuutensa, ja on tekemisissä veren kanssa. Ennenkuin ihmisminuus pääsee vapaaksi ja pääsee vaikuttamaan vereen, ennenkuin valoeetteri pääsee toimimaan vapaasti, niin ihmislapsi on hyvin altis sairaudelle, joka aina ottaa kuumeen muodon. Se on se, joka helposti panee veren nopeaan liikkeeseen, josta helposti tulee kuume. Kosmilliset voimat vaikuttavat sen, että kuume on kuin luonnon suojaksi ajateltu. Se ei saa kuitenkaan nousta aivan liian korkeaksi ruumiissa.

Mutta kun ihminen vanhenee ja minuus on herännyt, silloin ei kuume ole enää niin luonnollinen. Silloin

hän ei osaa heti aivankuin asettua luonnolliselle kannalle, ei osaa asettua sellaiselle kannalle, että tauti on itsevaikuttava. Hän ei osaa sitä tehdä. Hän pelkää kuumetta ja uskoo, että se on huono tila. Hän hoitaa liiaksi itseänsä. Ja sentähden, että hänellä on tämä minuuus hereillä, niin kuume kasvaa. Jos hänelle tulee kuumetta, niin se on vaarallista sentähden, että ihminen on niin altis vastustamaan. Hänellä on kaikenlaisia epäilyksiä. Ei hän ole niin voimakas, että ottaisi Jumalan oppaaksi ja uskoisi, että joku pitää hänestä huolta. Ja sentähden on kuume vaikeampi asia.

Luulen nyt, että olen antanut pienen alkukuvauksen eetteriruumiista.

II luento 21 päivänä marraskuuta 1926

Rakkaat veljet. — Kun ihminen herää henkisesti, niin silloin hänestä tulee se, jota me olemme okkultismissa ja myöskin okkultisessa filosofiassa tottuneet nimittämään mikrokosmokseksi. Ihminen herää henkisesti silloin, kun hänen minuutensa herää. Tämä ei sittenkään tarkoita, että hän heräisi henkisesti, kun hän minuuden saa. Sillä ihmisellä on pitkiä, pitkiä aikoja, vuosimiljoonia sitten ollut minuuus. Hän on ollut minällä varustettu olento. Hän on elänyt kerran toisensa jälkeen tässä näkyväisessä maailmassa. Kun hän henkisesti herää, on kysymys siitä, että hänen minuutensa herää tietämään sen, että hän on henkinen minuuus. Kun ihminen ei ole herännyt henkisesti on minuuus epä määräinen käsite. Hän puhuu minästä, mutta ei

ole varma siitä, onko hänen minuutensa muuta kuin jonkinlainen sielullinen tulos ruumiin kaikista toiminnosta. Hänen katsantokantansa on materialistinen sekä käytännössä että teoriassa niin kauan kuin minuu ei ole herännyt. Kun minuu herää, hylkää ihminen materialismin sekä käytännössä että teoriassa ja hänessä herää aavistus ja usko sekä ihmeellinen luottamus siihen, että hänen inhimillinen minänsä on jotain toista. Hän uskoo varmasti elävänsä kuoleman jälkeen. Tämän hän näkee silloin, kun hänen minuutensa herää. Tätä nimitämme uskon heräämiseksi. Ja tämä hänen minuutensa herääminen, se on hänen tulemisensa mikrokosmoksi. Tämä merkitsee, että hän on pienoismaailma, että hän on pienoiskuva suuresta maailmasta. Se merkitsee, että hänessä on herännyt jotain, joka vastaa makrokosmista. Hänen heräämisensä on siinä, että hän havaitsee pohjautuvansa kosmilliseen tajuntaan. Siihen salaiseen suurempaan tajuntaan kuin mitä hän muuten toisenlaisena olentona on ollut.

Sanomme teosofisella kielellä, että silloin kuin minuu herää, silloin se herää määrättyssä suhteessa, atma, buddhi, manas herää toimintaan. Mutta ovatko ne todellisuudessa olemassa? Ne ovat olemassa ainoastaan mahdollisuutena jumalallisessa minuudessa, joka pohjautuu suureen Jumalan tajuntaan. Ei ole mikään valmis ja ilmestynyt atma, buddhi, manas, vaan ainoastaan in potentia...

Ja nyt on hänen edessänsä n.s. *tie*, joka kehittää hänessä askel askeleelta todellisuudessa ja todella eläväksi periaateiksi tätä atma-buddhi-manasta. Sentähden minä sanon, että kun ihminen ensin herää minuudeksi hengessä, merkitsee se sitä, että hänen minuutensa alkaa toimia mentaalis-astraalisessa ruumiissa, joka vastaa todellista

mentaaliruumista toiselta puolelta ja astraaliruumista toiselta puolelta. Mutta muistamme silloin, että siihen kuuluva mentaaliruumis on ainoastaan meidän sielumme sisältö. Se on se, jota nimitetään psykologiseksi eli reaaliseksi minäksi. Se on hänen mentaaliruumiinsa. Se on tuollaista mentaalista-astraalista ainetta. Sitä koetin viime kerralla kuvata ja huomautin, että kun ihminen ensin herää, niin minuudessa tehdään työtä astraaliruumiissa ja luodaan siihen manasta, ikuista järkeä. Hän ottaa jumalallisen järjen ja heijastaa astraaliruumiiseen. Muovaa astraalis-mentaalista käyttövälinettä niin että se heijastaa jumalallista järkeä. Niinkuin sanomme, että alppijärvi, joka on ylempänä vuoristossa puhdistunut, kuvastaa kaikista parhaiten taivaan. Samaten sanomme, että ihmisen tehdessään työtä astraalimaailmassaan, täytyy niin puhdistaa tunneruumiinsa ja kaikkia tunteitaan siis koko tunneolemustaan, että hän voi heijastaa taivaallisen järjen ihanuutta. Ja sen tekee meidän minuutemme järkiolentona, ajattelevana olentona tunteiden maailmassa. Sillä tavalla luodaan manasta.

Mutta niinkuin viime kerralla huomautin, ei okkultismi ole siinä ja sillä tavalla, että ihminen saisi yliluonnollisia kykyjä. Kaikki okkultiset kyvyt, joiden avulla ihminen oppii hallitsemaan maailmaa, luonnonvoimia ja omia sisäisiä kykyjään ja oppii niitä herättämään, ne eivät tapahdu ainoastaan astraaliruumissa. Se ei vielä herätä kaikkia okkultisia voimia, vaan se alkaa vasta silloin, kun ihminen minuusolentona järkevänä olentona alkaa tehdä työtä omassa fyysisessä ruumiissaan. Toisin sanoen, tehdä työtä eetteriruumiissaan. Ja mikä on hänen työnsä eetteriruumiissa? Se on työ, joka luo häneen buddhia. Buddhia luodaan silloin, kun tehdään työtä eetteriruumiissa. Ja sitten vielä jatkaisin tähän, kun ihminen alkaa

tehdä työtä kaikista karkeimmassa ruumiissa, silloin luodaan aatmaa.

Sillä vastaavaisuudet, korrespondensit ovat: astraaliruumista vastaa manas, eetteriruumista vastaa buddhi. Eetteriruumiiseen luodaan vähitellen buddhia. Karkeata fyysillistä ruumista vastaa aatma. Ja tämä merkitsee, että ihminen vähitellen luo itsellensä kuolematonta käyttövälinettä eli ruumista. Sitten kun ihminen oppii tekemään fyysillisestä ruumistaan aatman, silloin hän saa kuolemattoman ruumiin. Mutta aatma-buddhi-manas on sitä, jota me olemme täällä luomassa.

Nyt viime kerralla koetimme vähän puhua eetteriruumiista, jotta saisimme siitä jonkunlaisen käsityksen. Jotta ymmärtäisimme, mitenkä eetterikyvyt saataisiin heräämään, koetin esittää eetteriruumiin eri puolia. Sen neljää olemuspuolta ja erilaista voimailmennystä. Ja näistä neljästä puhuttiin seikkaperäisesti viime kerralla.

Nyt jotta voisimme tehdä itsellemme kuvan tämän eetteriruumiin heräämisestä ja sen kykyjen heräämisestä, niin on meidän hyvä katsella vähän niitä vastaavaisuuksia, korrespondensseja, joita on olemassa näiden eri jo olemassa olevien käyttövälineiden ja fyysillisen ruumiin välillä. Sillä niinkuin jo sanoimme: fyysillisessä ruumiissa on piilossa kaikki voimat. Eetteriruumis on myös fyysillinen ruumis. Siis tämä fyysillinen ruumis kätkee kaikki voimat. Kun sanomme, että ihminen on mikrokosmos, niin se tarkoittaa, että se sisältää samat voimat, jotka piilevät suuressa maailmankaikkeudessa. Ne ovat kuin joitain mahtavia olentoja, jotka ovat kätkeytyt fyysillisen ruumiin sokkeloihin.

Muistamme, että kuningas Salomolla oli tapana panna jokin luonnonhaltia pulloon. Tämä on aivan kuin karkea vertauskuva siitä, kuinka ihmisen fyysillisessä ruu-

miissa piilee kaikki maailman voimat. Ihminen kulkee aivan kuin viattomuuden tilassa, ennenkuin hän on tietoinen siitä, että hänen sisässänsä piilee näitä ihmeellisiä voimia. Niinkuin eräs adepti sanoi, että jos voisimme tietää mitä meidän sisässämme on niin voisimme ottaa vaikka koko maapallon käteemme ja voisimme vaikka räjäyttää sen atoomeiksi.

Jos tämän sanomme jollekulle materialistille, niin hän nauraa, mutta jos sanomme jollekulle tiedemiehelle, niin voi tapahtua, että tiedemies alkaa vähitellen ajatella, että se voi olla mahdollista. Sillä hän on saanut vähän kiinni atoomeista ja tietää, että jokaiseen atomiin on kytketty hirveätä voimaa. Ja nyt on ihmisen ruumis kokoonpanttu atomeista. Jos hän siis osaisi käyttää kaikkia atomeja, niin kuinka voimakas hän olisikaan. Mutta sitä voimaa emme nyt tarkoita, vaan tarkotamme tavallaan alempaa voimaa ja enemmän muodostuneita ja valmiita voimia kuin mitä on sidottu atomeihin.

Nyt meidän on pidettävä mielessä muutamia korrespondenseja eetteriruumiin, astraaliruumiin ja — jos ajattelemmme reaalista minänsisältöä — ihmisen mentaaliruumiin välillä. Sillä kaikilla näillä on vastaavaisuutensa tässä fyysillisessä ruumiissa. Kun näihin osaamme uppoutua niin alamme vähän ymmärtää fyysillistä ruumista okkultisesti. Sanomme että ihmisen minuuden — jos otamme tällaisen yksinkertaisen ja lyhyen kaavakkeen — personalisessa minässä hänen mentaaliruumistaan vastaa fyysillisessä ruumiissa veri. Se on aivankuin läheisessä yhteydessä veren kanssa. Sentähden meidän veremme kiihottuu, alkaa kiehua ja voimme saada kuumetta, jos ajatuksissamme haaveilemme liikaa, mietimme ja ajattelemme, silloin aivankuin kulutamme fyysillistä ruumistamme ja panemme ruumiin veren kuumeentapaiseen liikkeeseen,

mutta emme sentähden muuta niitä ajatuksia teoiksi. Ja se on tuon korrespondensin tekeminen, että ihmisen ymmärrys ja ajatus on niin lähellä verta. Se on ymmärrys joka toimii, kun ihminen ajattelee: tuon tahdon itselleni ja kuvittelee ja antaa mielikuvituksensa liikkua ja lentää.

Sitten kun ajattelemme astraali-tunne-ruumista, joka samalla on myös astraalis-mentaalinen ruumis, niin emme tietäisi siitä mitään, jos ei tule kuva ajatukseen siitä. Sellainen tietämisen kuva, mielikuva, mielle syntyy meissä. Sentähden sanotaan, että astraaliruumis myös käsittää mentaalisen puolen. Tämä tunne-ajatusruumis vastaa meidän fyysisessä organismissamme hermostoa niinkuin sanotaan.

Tulemme sitten eetteriruumiiseen ja kysymme mikä on sitten lyhyesti sanoen sen vastaavaisuus eli korrespondensi fyysisessä organismissa? Muistakaa nyt, että se kaavake, jonka nyt annan on vähän yleinen kaavake ja se on hyvä muistaa.

Nyt kun kysymme mikä vastaa yleensä eetteriruumista, niin sanomme että vastaavaisuudet ovat n.s. rauhaset, jotka etupäässä vastaavat. Ja rauhaset ovat verrattain vähän tunnettuja. Meidän tietääksemme ei näitä ole paljon tunnettu, vaikka viime aikoina on vähän enemmän ruvettu niistä puhumaan kuin ennen. Ja eihän koskaan ole savua ilman tulta. Näissä tällaisissa ihmiskäsitteissä, joissa puhutaan rauhasista on aina jotain perää. Eetteriruumis vastaa rauhasia tässä fyysisessä ruumiissa. Ja rauhaset ovat tällaisia fyysisiä orgaaneja, jotka erittävät jotain nestettä meidän ruumiissamme.

Meillä on sellainen rauhanen kuin nk. perna ja siitä on verrattain vähän tietoa tieteellisesti. Mikä se oikein on, siitä eivät tiedemiehet ole niin aivan selvillä. Okkultisesti katsoen on tällä pernalla aivan kuin erikoinen tehtävä.

Olette teosofisissa kirjoissa lukeneet, että pernalla on tehtävänä muodostaa ikäänkuin spesialisoida ns. aurinkoenergiaa. Jos sitä aurinkoa nimitämme dshiivaksi, niin pernan avulla se muodostuu yksilölliseksi praanaksi, ainemaailmassa elämänvoimaksi. Tietysti asia on niin, että se on eetteriruumis, joka ottaa vastaan aurinkoenergiaa. Tämä on eetteriruumis, joka siis ottaa dshiivaa vastaan ja muuntaa sen yksilölliseksi elämänvoimaksi. Mutta sen pitää päästä myöskin fyysilliseen ruumiiseen, sen pitää elähyttää fyysillistä ruumista ja se on pernan tehtävä, sillä kaikki on silloin yhtä, kun perna, se fyysillinen orgaani, joka tuo praanaa fyysilliseen ruumiiseen toimii hyvin. Sillä jos perna on sairas silloin ihminen tulee hyvin ikävämieliseksi. — Toinen sellainen yleinen rauhanen on maksa.

Mutta jos ajattelemme toisia rauhasia, niin löytyy esim. sellainen rauhanen, jota nimitetään thymus eli kaateenkorvarauhanen. Se on erittäin salaperäinen rauhanen. Tiedemiehet sanovat, että sen toiminta näkyy ihmisen ruumiissa silloin kun tulee tauti ja sen toiminta lakkaa. Jos tarkastamme ruumista okkultisesti, niin näemme että sillä on lähin tekeminen eetteriruumiin sellaisen voiman kanssa kun ihminen saavuttaa täysi-ikäisyyden. Se välittää minuuden toimintaa niin kauan kuin se on kiinni kosmallisessa minuudessa. Kun se erkanee kosmillisista voimista ja ottaa voimat omiin käsiinsä silloin ei ihminen enää tarvitse thymus-rauhasta.

Sitten on olemassa toinen rauhanen thyreoidea eli kilpirauhanen. Tämä on myös sangen merkillinen rauhanen. Se on kaulan luona ja se on sellainen, että jos se lakkaa toimimasta tulee ihminen idiootiksi. Hänessä surkastuu sukupuolielämä ja hän tyhmistyy. Tämä kilpirauhanen on hyvin läheisessä tekemisessä magneettisen

eetterin kanssa. Samoin kuin sukupuolirauhanen on kilpirauhanenkin tekemisessä magneettisen eetterin kanssa. Jotain voimaa virtaa meidän fyysilliseen organismiimme tuon kilpirauhasen välityksellä. Ja kaikki nämä neljä eetterikerrostumaa ovat yhtä välttämättömiä.

Vielä on vatsan luona haima-niminen rauhanen. Jos se lakkaa toimimasta, niin kaikki menee hullusti ja me saamme sokeritaudin.

Sillä tavalla nämä rauhaset, joita verrattain vähän tunnetaan toimivat. Tieteellinen tutkimus seisoo kysymysmerkinä näiden edessä. Ja kaikki nämä rauhaset ovat tekemisissä ihmisen eetteriruumiin kanssa, niin että eetterivoimat niiden välityksellä vaikuttavat fyysilliseen ruumiiseen ja pääsevät niissä olevien nesteiden välityksellä toimimaan sekä vaikuttavat kemiallisen prosessin fyysillisessä ruumiissa. Jos tällaista nestettä tulee liian paljon vaikuttaa tämä, että asiat menevät hullusti. Näin on fyysillis-kemiallisesti katsoen.

Emme ymmärrä minkätähden näitä kaikkia tarvitaan ellemmä pääse ymmärtämään, että se on eetteriruumis, joka rauhasen välityksellä toimii ja vaikuttaa fyysillisessä ruumiissa.

Kun ajattelemme karkeata fyysillistä ruumista, niin kysymme mikä on sen korrespondensi eli vastaavaisuus fyysillisessä ruumiissa? Silloin sanomme että se vastaavaisuus on se osa fyysillisessä ruumiissa, joka varsinaisesti kuvaa fyysillistä ruumista ja se on hänen luustonsa ja selkärankansa ja ytimensä. Se on hieman ylimalkaista, mutta se on hyvä muistaa. — Muistamme siis, että fyysillisessä ruumiissa veri vastaa minuutta. Fyysillisessä ruumiissa vastaa hermosto astraaliruumista; fyysillisessä ruumiissa vastaa rauhasjärjestelmä eetteriruumista ja fyysillisessä ruumiissa vastaa luusto fyysillistä ruu-

mista. Meidän täytyy vielä lisätä jos tahdomme tarkemmin määritellä, että eetteriruumis ei vastaa yksin rauhasia, vaan myöskin verta, aistimusta ja valoeetteriä sekä sympaattista hermostoa. Sanomme sitten kun tarkemmin tutkimme asioita lisää. Tätä emme muuten ymmärrä jos emme pidä pohjakaavaa mielessämme.

Samalla tavalla voimme ja täytyy sanoa, että meidän minuutemme vastaa myös luustoa, mutta se on hyvin salainen asia, josta voimme puhua myöhemmin.

Mutta tärkeä asia on tietää että ns. pääpaino on cerebrosпинаali eli keskushermostossa. Astraaliruumis vastaa keskushermostoa sitä, joka on tekemisissä aivojen ja selkärangan kanssa. Tässä on päätajunta. Me emme voi kehittää sympaattista hermostoa cerebrosпинаaliermoston avulla. Minä liikutan esim. kättä, mutta en sympaattisen hermoston vaan keskushermoston avulla.

Nyt kun meillä on pääkuva näistä vastaavaisuuksista, niin voimme kiinnittää huomiomme eetteriruumiin puoliin ja eri voimiin eetteriruumiissa. Mutta tässä ohimennen muistuu mieleeni pari rauhasta. Ja ne ovat pään sisässä, teosofisesti määritellyt rauhaset: toinen on käpyrauhanen ja toinen pidennetty aivolisäke. Näistä on teosofiassa kerrottu mitä ihmeellisiä rauhasia ne ovat. Voimme lukea, että Selvänäköisyys, (Clairvoyance) on niiden kanssa tekemisissä. Se panee jotain liikkeelle niissä. Jos lääkäreiltä kysytään, mitä näillä rauhasilla tehdään niin he sanovat, ettei niistä ole paljon tietoa. Tosin käpyrauhanen näkyy jollain tavalla lapsuudessa järjestelevän sukupuolivoimaa ja elämän kehitystä. Sukupuolivoima on ihmisen lapsuudessa jollain tavalla riippuvainen ja tottelevainen käpyrauhasesta. Se erittää jotain nestettä, joka pitää kunnossa sukupuolielämän. Kun

lapsuus on ohi, niin ihminen huolehtii itse sukupuolielämästään.

Teosofisissa kirjoissa sanotaan, että kun ihminen on okkultisesti herännyt niin käpyrauhanen alkaa hienosti väräillä ja saa aikaan jotain väräilyjä ns. aivolisäkkeessä. Ja silloin näiden toiminta muodostuu merkilliseksi avio- liitoksi, jotka yhdessä synnyttävät yhteyden astraali- ja henkimaailman kanssa, josta syntyy Selvänäköisyys. Nyt me ymmärrämme tämän asian, että se riippuu siitä kun käpyrauhasen toiminta lakkasi, tuli ihminen itsensä hallitsijaksi, silloin kun ihminen on sukupuolensa herra. Kun hän ei ole sitä niin kosmilliset voimat pitävät hänen sukupuolielämänsä kunnossa. Kun ihminen siis on tullut sukupuolivoimansa yläpuolelle, silloin se uudestaan astuu toimintaan ihmistä palvellen sekä synnyttää aivolisäkkeen kanssa selvänäköisyyden.

Jos muistamme, että viime kerralla en puhunut mitään neljännestä eetteristä, refleksieetteristä ja sen heräämisestä. Puhuin valoeetteristä. Kun ihminen tulee siihen täytyy hänen ikäänkuin täyttää 21 vuotta, vaikka se ei ole niin vuosissa määrätty. Kun hän tulee itsessään minuudeksi, joka ei ole kiinni kosmillisissa voimissa, silloin aistimuseetteri vapautuu ja pääsee liikkeeseen ja siinä pysähdyin.

Ihmisen muisti on merkillinen asia. Ja mikä on muisti? Kaikki tietävät mitä se käytännössä on. Mutta okkultisesti se on sisäinen näkemysaisti, sisäinen kyky nähdä henkisiä asioita ja sisäinen kyky vetää ne esille. Muisti on jonkunlaisen kuvan näkeminen ja jonkunlaisen menneisyyden kuvien vetäminen tajunnan eteen. Okkultisesti katsoen on meidän muistimme vielä kiinni kosmoksessa siksi emme sitä hallitse. Se on harva ihminen, joka on päässyt muistinsa herraksi. Ei jokainen voi muistaa

kaikkea. Ei voi mennä syntymishetkestä lähtien siihen paikkaan missä on muistissa taapain. Ja kuitenkin on tietoinen vakaumus, että ne ovat valokuvattu ja että ne kyllä löytyvät jossain valokuvaukskoneessa, vaikka emme osaa niitä katsella. Tämä riippuu juuri siitä, että meidän muistimme ei ole omamme. Toisen muisti voi olla parempi, toisen huonompi, mutta ei kenelläkään ole aivan briljantinen. Nyt on kysymys koska ihmisen muisti voi herätä? Se herää silloin kun refleksieetteri herää toimintaan. Tämä neljäs puoli meissä on vielä luonnontilassa, sillä emme ole vielä yksilöittäneet sitä, mutta jos sen teemme, silloin tapahtuu juuri se, jota me nimitämme selvänäköisyydeksi ja saamme kyvyn lukea luonnon suuresta muistikirjasta. Kun se kyky on meissä täydellinen, kun tuo neljäs eetteri on meidän hallussamme silloin muisti ja Selvänäköisyys heräävät, silloin herää meidän muistimme myös menneistä ja siihen kätkeytyy meidän oma menneisyytemme ruumistuksineen ja muotoineen. Siinä on käytännöllinen jälleensyntymismuisti. Sentähden ovat okkultiset tapahtumat niin pitkän ponnistuksen takana, ettei tule kysymykseenkään niitä saavuttaa yhdessä tavallisessa elämässä. Ihminen on muistissaan aivan kuin luonnon orja, riippuen minkälaiset edellytykset hänellä on, mutta muistinsa herra hän ei ole.

III esitelmä 9 päivänä tammikuuta 1927

Rakkaat veljet. — Kuulimme jo pöytäkirjasta, mistä oli puhe viime kerralla, mutta koska on pitkä aika siitä, kun viimeksi olimme täällä opiskelulooshissa ja koska

kaksi kertaa on puhuttu tästä aineesta niin lyhyesti muistutan mieliin muutamia seikkoja.

Te muistatte, että salatieteessä saa oppia että ihmisen ajatus- ja tunne-elämä eivät tee meitä salatieteilijöiksi, vaan että siksi tulemme kun koetamme fyysillistä ruumistamme kehittää, sitä ruumista, joka käsittää karkean fyysillisen käyttövälineen ja hienomman eetteriruumiin. Ne molemmat on saatava haltuun, sillä näissä eli tässä fyysillisessä ruumiissa piilevät kaikki salaiset voimat. Ei meidän ininässämme, eikä meidän astraaliruumiissamme ole niitä, vaan kaikki salaiset voimat, jotka voivat tulla ilmi tässä fyysillisessä maailmassa, ne piilevät tässä fyysillisessä ruumiissa sekä sen karkeassa fyysillisessä puolessa että hienommassa eetteripuolessa. Ja koska eetteriruumis on lähempänä tunneruumista on siihen ensiksi kohdistettava huomio. Fyysillistä karkeata ruumista on meidän ruvettava muuttamaan. Fyysillinen ruumis on luotava uudestaan, kuinka sanoisin sitä on ruvettava tekemään tietoiseksi siitä, että siinä piilee erittäin suuria salaisia voimia. Mutta se ruumis, jonka herraksi on ensin tultava, on eetteriruumis.

Ja nyt te muistatte, että silloin kun oli puhetta eetteriruumiista, että siinä on neljä erilaista eetteriä nimitäin: kasvamis- eli kemiallinen eetteri, magneettinen eli sukualisäävä eetteri, sensorinen eli aistieetteri ja refleksieetteri eli muistieetteri. Nyt sanomme eetteri, mutta fyysillisen ruumiin kannalta katsoen se, mitä nimitämme eetteriruumiiksi on toisilla sanoilla sanottuna voimat. Ja sentähden kun puhumme että tässä fyysillisessä karkeassa ruumiissa on korrespondensit eli vastaavaisuudet korkeammille ruumiille niin te muistatte, että fyysillisen ruumiin korrespondenssi on, mikäli se koskee ihmisminä, veri. Mitä taas tulee tunne- eli astraaliruumiiseen, on

vastaavaisuus keskushermostossa ennen kaikkea. Eetteriruumiin vastaavaisuutena ovat rauhaset ja fyysillisen ruumiin korrespondensina on luusto eli rakenne.

Ja kun meillä on nämä korrespondensit selvinä kuvina ja käsitteinä mielessämme, niin ymmärrämme, että tässä fyysillisessä ruumiissa, sen eetteriruumiissa tai niinkuin myös voimme sanoa, eetterivoimat, voimaruumis, salaperäiset eetterimaailman voimat vaikuttavat ennen kaikkea rauhasien välityksellä. Myös vaikuttavat ne sympaattisen hermoston välityksellä sen tajunnan yli, jossa meillä ei ole päivätajunnan kohdetta eikä valtaa. Ja kun ymmärrämme, että on neljä erilaista voimaa eli eetteriä, jotka vaikuttavat meidän fyysillisessä ruumiissamme, niin kysymys on salatieteilijälle: millä tavalla voimme saada valtaa näiden neljän voiman yli? Ensiksikin meidän kemiallisen kasvuvoimamme yli? Millä tavalla voimme saada valtaa magneettisen sukupuolivoiman yli? Millä tavalla aistinten yli ja millä tavalla muistin yli? Tässä on neljä kysymystä, jotka ovat yhteydessä eetterivoimien eli ruumiin kanssa.

Ensimmäinen on meissä se voima, joka panee meidät kasvamaan. Me ymmärrämme että jos nuo rauhaset, jotka välittävät kasvamiskykyä, toimisivat rajattomasti, niin elämä loppuisi siihen, että ihminen olisi paisunut vuoren suuruiseksi ja koko elonvoima kiintyisi vaan tähän kasvamiseen. Me saisimme kyllä havaintoja ulkomaailmasta yhä enemmän ja enemmän, mutta meillä olisi koko ajan hirveän paljon puuhaa itsessämme juuri tässä syömisessä ja kasvamisessa, niin että olisimme niinkuin lapset koko elämän ajan. Ja meillä ei voisi olla mitään muuta hommaa kuin vaan kasvaminen. Sentähden elämä itse on regleerannut tuon, niin että emme kasva muuta kuin määrättyyn kohtaan. Kasvaminen pysähtyy ja sitä innostaa vain

hengissäpysymisprosessi, niin että me syömme ainoastaan niin paljon että pysymme samanlaisina aina. Kasvaminen siis pysähtyy ja muuttuu hengissäpysymisvoimaksi. Se muuttuu symboliseksi, ei toimi enää fyysillisesti, vaan se muuttuu vertauskuvalliseksi, niin että elämä menee hukkaan, jos vaan syömme ja juomme emmekä kasva enää. Mutta elämän kannalta täytyy meidän yhä kasvaa vaikka se pysähtyy fyysisessä maailmassa, niin sen täytyy jatkua henkisesti, täytyy rikastua sielullisesti. Meidän on kehityttävä ihaniksi, ajatteleviksi, tunteviksi, tahtoviksi olennoiksi. Se on velvollisuus, muuten kuolemme. Jos me emme kehitä sisäistä kasvamista, niin ulkoinenkin kasvaminen pysähtyy luonnon käskystä. Näin on tuo kasvaminen fyysisesti jäänyt symboliseksi joka on todellisuudessa noussut toisille tasoille siellä suorittaen elämäntehtävänsä.

Mutta okkultisteina, ihmisinä, joiden täytyy saada käsiinsä ne salaiset voimat, jotka piilevät ihmisruumiissa, me kysymme mitenkä voimme saada valtaa tämän kemiallisen kasvuvoiman, tämän henkivoiman yli, joka piilee tässä eetterivoimassa ja joka voi alkaa ja puhjeta sen välityksellä? Mitenkä pääsemme siitä tietoiseksi? Mitenkä pääsemme henkisesti alati eteenpäin, niin että pääsemme kiinni siitä vahvasta voimasta joka meissä piilee? Mitenkä pääsemme kiinni siitä voimasta, joka tekee meidät henkisesti aina nuoriksi? Sillä, jos me pääsemme kiinni tästä kemiallisesta voimasta, silloin olemme päässeet kiinni jostain elämän eliksiiristä, joka tekee, että olemme aina täynnä henkistä voimaa. Emme väsy, emmekä lamaannu, vaan olemme aina nuoria ja voimakkaita. Jos saisimme kiinni siitä, tulisimme salaisiksi nuoruuden lähteiksi, kulkisimme niinkuin tulen kautta, joka tekee nuoriksi ja voimakkaiksi.

Sentähden kun tämän ymmärrämme teoreettisesti, niin kysymme, mitenkä tämän voiman salaisuuden perille voimme päästä?

Ja silloin me sanomme, että kokemus opettaa meille, että Jeesus Kristus on lausunut muutamia ihania ohjeita, muutamia merkillisiä lauseita, jotka jos ne elävät meidän mielissämme, voivat vaikuttaa meissä ja voivat valaista koko elämää ja sen merkitystä. Joissa huomaamme mitä suurinta ja syvintä viisautta. Ja ne Jeesuksen lauseet, joita nyt ajattelemme ja joiden olemme huomanneet omasta kokemuksestamme sisältävän paljon, ne ovat nuo neljä muistovärsyä, nuo kahdeksan autuudenjulistusta, jotka ovat vuorisaarnan alussa. Sanomme neljä paria, joista vedämme esille aivankuin kokonaisen sosiaalisen ohjelman. Nämä neljä autuudenjulistusta, neljä ihmeellistä mietelauseetta ja neuvoa, ne suhtautuvat juuri näihin neljään erilaiseen eetteriin niin että ensimmäinen autuudenjulistus, joka kuuluu: "autuaat ovat köyhät hengessä sillä heidän on taivasten valtakunta", tämä ensimmäinen autuudenjulistus on tekemisissä tuon ensimmäisen kemiallisen kasvueetterin kanssa ja sen salaisuuden kanssa. Se kertoo meille millä tavalla voimme päästä kiinni niistä voimista, jotka piilevät tuon kemiallisen eetterin takana. Jos me ajattelemme sitä ja ajattelemme sitten seuraavia kolmea, niin me huomaamme, että tämä ensimmäinen eroaa toisista. Sillä tämä on tekemisissä ympäröivän maailman kanssa. Se on objektiivinen jotavastoin toiset kolme ovat subjektiivisia.

Me emme voi pysyä hengissä, jos paastoamalla esim. syömme vain itseämme. Mehän voimme elää vaikka 40 päivää paastoamalla ja syömällä itseämme ja useimmilla onkin niin paljon innostusta, että voivat sen tehdä, mutta tulee hetki, jolloin se loppuu ja me kuolemme tai

alamme syödä jotain muuta. Sentähden tämä on tekemisissä ympäröivän maailman kanssa. Täytyy ottaa avuksi ympäröivä maailma. Ja sentähden tämä ensimmäinen eetterivoima on sellainen voima, joka piilee eetterissä symbolina takana, ja se on tekemisissä maailman kanssa. Ja Jeesus sanoi: "autuaat ovat köyhiä". Siinä hän on lausunut salaisuuden, siinä hän on ilmoittanut sen salaisuuden, mihin suhteeseen salatieteilijän tulee asettua ympäröivään maailmaan nähden. Salatieteilijä ei voi olla missään suhteessa muuhun kuin köyhyyteen. Ja jos tarkoitetaan salatieteilijällä sellaista ihmistä, joka on ottanut suuria henkisiä askeleita niin me näemme heidän elämästään, että he joinakin aikoina, silloin kun alkavat henkistä elämää, ottavat määrätyn asenteen ympäröivään maailmaan nähden. He eivät pyydä, eivätkä tahdo mitään. He tahtovat kieltäytyä kaikesta. He voivat realisoida sen että luopuvat kaikesta. Ehkä heidän täytyy tehdä joku mahdollon keksiä jokin pääsy johonkin asenteeseen maailmaan nähden. Heidän täytyy ottaa askel, joka selvästi näyttää ketä ovat ja mitä ovat. Että he ovat olentoja, jotka ovat köyhiä. He eivät saa ajatella mitään sellaista, että minulla on sitä tai tätä, eivät saa ajatella, että heillä on lahjoja tai että heillä on jokin asema yhteiskunnassa. Heidän täytyy ehdottomasti leikata kaikki poikki ja aivan kuin tuntea olevansa köyhiä ja kaikista pienempiä.

Sentähden apostoli Paavali tahtoi itsestensä sanoa, että hän on ensimmäinen syntinen. Sillä salatieteilijän ensimmäinen vihkimys on siinä, että hän tulee ensimmäiseksi kaikista syntisistä. Hänen täytyy tuntea siten, tuntea olevansa auttamattomasti yhtä kaikkien syntisten kanssa. Hän tuntee tämän ja pitää itsensä siinä asenteessa, pitää itsensä sellaisessa asemassa, orientteerautuu näin ympäröivään

maailmaan nähden. Hänen pitää saada kiinni uudestisyntymisestä elävänä voimana.

Tahdon kuitenkin huomauttaa, että henkisessä elämässä ei ole tällaisia tarkasti toisistaan eroavia asteita. Ei voi sanoa, että nousee ensimmäiseen eetteriin ja sitten toiseen jne. Todellisuudessa ei ole niin rajoitettua tai määriteltyä, vaan todellisuudessa ihminen kyllä yhtyy kaikkiin eettereihin, mutta jokaisen eetterin suhteen hänen täytyy päästä sen henkisen salaisuuden perille. Hänen on koettava ne ja alotettava sitten mistä päästä hyvänsä. Se on sitten käytännöllinen kysymys. Mutta jos ihminen alottaa jostain päästä tulee hän kuitenkin tähän. Ja tämän kemiallisen eetterin salaisuus on siinä, että hän on köyhä. Sen syntyana on se. Ja köyhyys ei ole sitä, vaikka joku sillä tiellä voi tehdä itsensä ulkonaisestikin köyhäksi ja tyhjäksi, että hän ei tekisi enää mitään, ei ansaitsisi mitään, vaan on rutiköyhä. Siitä ei ole mitään hyötyä. Se on tyhmää. Se on tyhmä, joka ei viitsi työtä tehdä, tai joka valittaa, että pitäisi ansaita enemmän. Sellainen on kaukana salatieteestä. Se ihminen on sellainen, joka tahtois olla rikas mutta joka sattumalta ei sillä kertaa ole sitä. Köyhä on se, joka tuntee olevansa köyhä, vaikka hän olisi kuinka rikas. Ei mitään hän siitä tahdo itsellensä, se on sellainen erikoinen sielun- ja mielentila. Ja salatieteilijä on silloin mielikuvituksessa ulkonaisestikin köyhä. Jos hänellä on miljoonia pankissa, niin hän voi lahjoittaa ne pois ja päästä siitä rikkaudesta, jos hän niin tahtoo. Se on sellainen salaperäinen asia, jonka ihminen voi ratkaista aivan kuin Jumalan edessä. Silloin ratkaistaan se oikein. Ei sellainen ihminen joka tahtoo olla köyhä, osaa elää aivan kuin toiset ihmiset. Kun hän kulkee ensimmäisen kriisinsä läpi, ei hän voi olla niinkuin toiset ihmiset. Ei syödä, ei puhua, ei juoda. Buddha lähti palatsistaan met-

sään, Jeesus tuli köyhänä maailmaan, Pyhä Fransiscus samaten. He ovat ratkaisseet köyhyyden kysymyksen ja saavuttaneet ikuisen nuoruuden. Voi ajatella, että kuningas Salomo, josta aina puhutaan vapaamuurariuden yhteydessä, joka oli hyvin viisas kuningas, että hän näki, kuinka kaikki on turhaa maan päällä. Ja hän oli köyhä vaikka hänellä oli kuinka paljon rikkautta tahansa. Niin, että me näemme, ettei viisaus asu yksistään metsissä ja ryöpyssä, vaan voi olla myös kultatuolissa.

Toinen eetteri on suvunjatkamis-eetteri. Se on luova voima. Sen henkinen salaisuus on luova voima. Ihminen ei saa olla ikuisesti nuori, vaan myös toimiva ja olento, joka aina tekee jotain työtä ja auttaa ja vie maailmaa eteenpäin. Se on meissä ijankaikkinen elämä. Tietysti on lepoa välillä. Onhan ihmisiä, jotka uskovat, että elämä on jotain nauttimista täällä ja Jumalan edessä. Tuo kaikki on sellaista, jolla tahdotaan kuvilla ja mielikuvituksen kyvyn mukaan parantaa taivastilaa. Ikuisen elämän kannalta on se totta, että osaamme kärsiä ja tehdä työtä. Se on ihmeellinen rauha, joka on nautinnon ja kärsimyksen yläpuolella. Täytyy osata ikuisesti nauttia ja kärsiä ja elää rauhassa ulkopuolella kaiken. Ikuinen elämä on työtä ja luopumista. Se ei ole sellaista työtä, että rullaamme itseämme jostakin alas, kävelemme mäkeä alas ja taas ylös. Se ei ole aivan niin, se ei ole idiootin hommaa. Se on työtä, jolla on tarkoitus ja sisältö. Se on taiteellista työtä, sentähden se täyttää meidän olemuksemme ikuisella onnella ja sen puolesta olemme valmiit kärsimään. Sillä kärsimyksiä me saamme elämältä vaikka olisimme kuinka korkeita olentoja tahansa, mutta se on luomisen ihanuutta ja autuutta.

Tämä kaikki piilee toisessa eetterissä, sukupuoli-eetterissä, suvunjatkamisvoimassa, luovassa voimassa

meidän ruumiissamme. Ja siinä on ihmeellinen probleemi, joka astuu jokaisen ihmisen eteen. Mitenkä osaamme ratkaista sukupuoliarvoituksen hirveän voiman? Mitenkä saamme vallan sukupuolivoiman yli?

Ja nyt te tiedätte, että on sellaisia opettajia, jotka voivat nimittää itseänsä salatieteilijöiksi, jotka sanovat: sinä voit pyrkiä tuon sukupuolivoiman herraksi, voit saada sen voiman, niin että poljet sen jalkojesi alle, ja saat siitä voittoja ja ratkaiset sen salaisuuden. Tietysti on sekin keino, jos ihminen voi kulkea tällaista tietä. Mutta mitenkä?

Jos Valkoisen Veljeskunnan ja Kristuksen kannalta lähemmin tarkastelemme tätä kysymystä, silloin sanomme: ihminen älköön omin voimin koettako saada valtaa sukupuolivoimansa yli. Hän ei tiedä, mikä voima hänessä on. Jos hän rupeaa palloa lyömään näiden voimien kanssa, niin voi joutua vaikka mihin. Sillä missä on se voima ja keino, lyhyesti sanoen, joka voi meidän sukupuolivoimaamme rauhoittaa? Sillä se on muuttuva. Sen sijaan että se menisi suvun jatkamiseen, me voimme saada sen pysähtymään niinkuin kasvamisvoimankin, ja silloin kuin se pysähtyy, silloin se muuttuu merkilliseksi voimaksi ihmisen ruumiissa. Kaikki ne myrkyt, mitkä erottuvat rauhasten avulla, ne menevät ruumiiseen ja eivät saa aikaan sukupuolikiikkaa ihmisruumiissa, vaan luovat voimia. Sentähden ovat koulut, jotka sanovat: menettele niin ja niin että voitat sen, vaarallisia, sillä Valkoisen Veljeskunnan kannalta sanotaan: älköön ihminen yrittäkö itse mitään sen suhteen. Ajatelkaa esim. jos nainen, jolla on hyvin regleerattu sukupuolielämä tahtois päästä tuon voiman herraksi, merkitsee se sitä, että hän lakkauttaa sen ja se tekee hänen verensä uudeksi. Niitä on sellaisia salatieteilijöitä, jotka neuvovat millä tavalla nainen voi

täten muuttaa koko sukupuolivoiman ja seisauttaa sen omassa ruumiissaan. Vielä kerran sanon: Valkoisen Veljeskunnan kannalta ei tällaista neuvota. Sillä usein sellainen vie hirveimpiin seurauksiin. Ihmisen koko sukupuolielämä voi tulla sairaalloiseksi. Sentähden ei ole mitään, jota Valkoisen Veljeskunnan kannalta kehoitetaan, vaan sen kannalta sanotaan: se on Kristuksen voima, Jumalan voima, hengen oma voima joka sen muuttaa. Kun ihminen on kasvanut ja antautunut Jumalan Pyhälle Hengelle, silloin henkinen elämä saa aikaan tuon muutoksen hänessä. Muuten ihminen tulisi äärettömän ylpeäksi ja luulisi että hän saa aikaan jotakin. Minä otan vaikka koko maailman haltuuni, olen itse herra, niitä on sellaisia ihmisiä, jotka niin sanovat. Se ei ole mikään Kristuksen Veljeskunta, se on pikemmin joku harmaa veljeskunta, joka sellaista opettaa. Kristuksen Veljeskunnan ihminen kasvaa kuin kukka kedolla, eikä hän voi asettaa mitään esteitä Pyhän Hengen työlle itsessään.

Ja mikä on ainoa todellinen keino ihmiselle päästä sukupuolivoimiensa herraksi ja päästä kaikesta siitä onnettomuudesta vapaaksi ja jossa ihminen saa kiinni ikuisesta onnesta ja rauhasta? Se on se keino, jonka Jeesus sanoo toisessa autuudenjulistuksessa: "Autuaat ovat rauhanrakentajat", se sisältää: ainoa tapa millä ihminen voi päästä magneettisen eetterin herraksi on että hän kieltäytyy kaikesta pahasta, ei vastusta sitä mikä on paha. Niinkuin Jeesus opetti neljännessä käskyssä: "älä ole paha vastaan". Se on rauhan käsky ja se on yhteydessä tämän toisen eetterin kanssa. Se aivankuin polvistuu meidän eteemme. Otamme kokonaan kielteisen kannan pahaan. Esim. ihmistä loukataan hänen rakkauselämässään. Ihminen huomaa, että toinen pettää häntä, silloin hänessä nousee sisäinen rakkauselämä ja tunne siitä, kuinka on-

neton hän on kun toinen ei hänestä välitä. Hän rupeaa puhumaan ja todistamaan toiselle, eikä huomaa, että hän tekee itsensä vielä vähemmän rakastettavaksi kun hän alkaa taistella oman onnensa puolesta. Jos hän sen sijaan ymmärtää mitä Job sanoi: "Herra otti, Herra antoi, kiitetty olkoon Herran nimi", silloin hän kenties ilmenee hyvin rakkaana olentona tuolle toiselle. Hän ei vastusta sitä pahaa, että toinen pettää ja luopuu hänestä, vaan iloitsee siitä, että toinen on onnellinen jonkun kanssa. Silloin tunne, sukupuolielämä ei osaa mitään hänelle tehdä, vaan hän on päässyt sen herraksi.

Sentähden me ihmiset rukoilemme: anna meille tänä päivänä meidän yliaistillinen leipämme. Se merkitsee, että meille tänäänkin tapahtuisi jotain sellaista, joka riistää meiltä luulottelun, että meitä pitäisi rakastaa, että elämä antaisi jonkun iskun meille, joka muistuttaa meille, että olemme köyhiä ja vapautuisimme kaikesta harhasta. Silloin huomaamme kuinka vähän rakastettavia me olemme. Kun nöyryymme niin samalla vapaudumme sukupuolielämän koulusta. Se on kovaa, olkoon, mutta salatieteilijälle ei ole mikään kovaa sillä sielullisesti hän tahtoo, että hän pääsisi eteenpäin.

IV luento helmik. 20 p. 1927 klo ½8 ip.

Rakkaat veljet — Viime kerralla puhuttiin eetteriruumiin kahdesta ensimmäisestä eetterivoimasta. Kasvuetteristä, jonka herraksi pääsemme noudattamalla Jeesuksen ensimmäistä autuudenjulistusta ja toiseksi magneettisesta

sukupuolieetteristä, jonka herraksi pääsemme toteuttamalla Jeesuksen toista autuudenjulistusta: autuaat ovat rauhantekijät. Minä koetin kuvailla, kuinka sukupuolivoiman herraksi pääsee ihminen tuon toisen autuudenjulistuksen avulla.

Kolmas eetteri on niinkuin muistamme ja niinkuin sitä olen nimittänyt, valo- eli aistimuseetteri. Kaikki meidän aistimme voitamme tuon kolmannen eetterin avulla, siinä piilevän voiman avulla. Meidän kaikki aistimme ovat meille hyvin tärkeitä olemuspuolia. Nehän ovat kuin ovia ja akkunoita tähän näkyväiseen maailmaan.

Kuten muistatte niin sanoin eräässä esitelmässä koululla, että tämä näkyväinen maailma hyökkää meidän kimppuumme ja se hyökkää juuri aistimien avulla ja välityksellä. Meidän ei tarvitse etsiä sitä vaan meidän aistimme ovat juuri sellaisia, joihin näkyväinen maailma syöksee, niihin se tekee itsensä huomatuksi sekä näyissä, muodoissa että äänissä ja kosketuksissa yhtä mittaa. Meidän täytyy aina sulkea silmämme, muuten se tunkeutuu meidän tajuntaamme aistimien välityksellä.

Me kysymme: millä tavalla voimme päästä aistimiemme herraksi? Sillä juuri maailma näiden välityksellä kaikkine kiusauksineen hyökkää kimppuumme ja ne tekevät meille joko pahaa tai hyvää.

Muistatte eileniltäisestä kysymysillasta, kuinka eräs kysyjä teki kysymyksen: mitä hänen pitää tehdä silloin kun kiusaus tulee kaunisvartaloisten naisten muodossa? Hän viittasi siihen, että se tapahtuu enemmän ajatuksissa ja että vaikutus tulee enemmän ulkonaisesta maailmasta. Niin ne muodostuvat hänelle kiusauksiksi. Ne eivät ole ainoat kiusaukset, on kaikenlaisia kiusauksia, niinkuin kauniita koristeita, jalokiviä ym. jotka herättävät himoa ja halun saada niitä. Muutamilla on se hyvän ruuan halua-

misessa, kun hän kulkee hotellin ohi, niin aina ajattelee: jos tuollaista saisi syödä. Kaikenlaiset asiat voivat muodostua heille kiusauksiksi, sillä tämä ulkonainen maailma on täynnä kiusauksia. Emme voi sulkea silmiämme kiinni emmekä panna korvia lukkoon, sillä meidän täytyy pitää kaikki aistit hereillä.

Nyt kun tämä ulkonainen elämä, joka syöksee meidän kimppuumme on täynnä kaikenlaisia kiusauksia, niin mitenkä voimme päästä aistimiemme herraksi, niin että voimme iloita kaikesta kauniista ja hyvästä ja erinomaisesta ilman, että mikään muodostuu meille kiusaukseksi? Niin että voimme nähdä vaikka suloisia ja kaunisvar-taloisia naisia ilman että se häiritsee meitä. Päinvastoin olemme vaan iloisia. Se on niinkuin kaunis maisema. Voimme nähdä mitä vaan, ilman että meissä herää mitään himoa. Mitenkä voimme sellaiseen päästä, niin että päin-vastoin voimme kaikesta iloita ja olla hyvin rauhallisia? Ja mitä se olisi jos me sellaiseen pääsisimme? Mitä sitten kannattaisi mihinkään pyrkiä, jos aina on kiusauksia, tot-takai pitää johonkin päästä?

Silloin täytyy ottaa ojennusnuoraksi Jeesuksen kol-mas autuudenjulistus: "autuaat ovat puhtaat sydämeistä, sillä he saavat nähdä Jumalan". Hän käytti sellaista sananmuotoa, että se viittaa aistimiin. Meidän osaksemme tulee jotain, joka puhuu aistimille. Hän olisi yhtä hyvin voinut sanoa, että he saavat nähdä ja kosketella ja tuntea tuoksuna ja makuna Jumalaa. Hän käyttää yleisesti vaan sitä sanaa, joka sisältää kaiken. He saavat nähdä Jumalan. Tuolla kolmannella autuudenjulistuksella hän tarkoittaa, että ihminen tulee tietoiseksi Jumalasta, jos hän tahtoo puhdistaa itsensä. Sillä mikä on suurempi voitto kaiken yli kuin se, jos voi nähdä itse elämänhengen kaikessa? Mikä on sen suurempi meidän aisteillemme? Eikä Jumalan

ja ikuisen elämän tunteminen ole kiusausta, vaan suurinta onnea ja autuutta. Niinkuin Jeesus sanoo: autuaita olette silloin kun sillä tavalla voitte kasvaa, että teidän aistinne ovat puhdistuneet niin että ette näe mitään rumaa, epä-todellista, valhetta ja saastaa, vaan näette juuri Jumalan elämän kaikessa. Ja mitenkä se on mahdollista? Kun puhdistatte sydämenne, sanoo Jeesus. Ja minä kysyn: millä tavalla voimme puhdistaa sydämemme? Minkälainen sydän on puhdas? Siihen Jeesus viittaa kun hän sanoo: ei se ihmistä vahingoita eikä tee mitään pahaa mitä hän pannee suusta sisään ja syö ja juo, vaan se saastuttaa, mitä tulee ulos hänen suustansa. Sillä ihmisen sydäimestä tulee ulos kaikki mitä siellä on epäpuhdasta ja saastaa. Se tulee sydäimestä ulos. Siis kun Jeesus sanoo: "autuaat ovat puhtaat sydäimestä", niin se merkitsee, että puhdas on se sydän, mistä hyvä tulee ulos. Mitä hyvää meidän sydämeistämme voi tulla? Sieltä voi tulla rakkautta, joka on palvelemista ja antaumusta. Siis, jos tahdomme puhdistaa sydäntämme niin opimme *antamaan* jos tahdomme päästä aistimiemme herraksi.

Niin kummallisesti kulkevat nämä asiat järjestään. Niin että meidän aistimme puhdistuvat, kun asetumme siihen asenteeseen, että annamme. Emme saa olla sellaisessa asenteessa, että olisimme pyytämässä ja ottamassa, vaan meidän asenteemme maailman suhteen tulee olla antajan. Jos opimme ensin pienistä asioista vähitellen, että kaikessa olemme antajien eikä ottajien asemassa, silloin aistimme puhdistuvat ja saamme valtaa niiden yli. Tämä on samanlainen asia kuin kaikki muutkin asiat, joista on ollut puhetta, että se riippuu kokemuksesta. Ei voi sanoa mistään, että se on valhetta, jos ei ole itse kokenut. Mutta jos on kokenut, täytyy tunnustaa, että se on totta. Minähän en voi muuta kuin omasta kokemuksestani

puhua, ja jos jotain olen oppinut aistinten suhteen, niin olen oppinut sen, että antamalla ne puhdistuvat. On sekin jo suloista, jos voi markan antaa toiselle, joka on kiitollinen. Ja antamiseen sisältyy hyvin paljon muuta. Jos olemme ottavalla kannalla, silloin aistimme eivät puhdistu. Mutta jos tahdomme antaa, silloin meissä varmasti tapahtuu jokin muutos.

Ja te muistatte, että neljäs eetteri, muisti- eli refleksi-eetteri, se on korkein puoli meidän eetteriruumiisamme, joka on välittömässä tekemisessä juuri muistin kanssa. Se eetteri on korkein ja minä kysyn: millä tavalla voimme päästä sen herraksi? Se on myös samaa kun kysymme: millä tavalla voimme päästä muistin herraksi, sillä sen eetterivoimat ovat muistissa?

Muistatte, että oli kerran jo puhetta siitä tässä esitelmäsarjassa, että silloin kun päästään muistia hallitsemaan, silloin aukenee muisti menneisyyteen, kaukaisiin muinaisuuksiin. Millä tavalla voimme päästä sen eetterin herraksi? Siihen antaa Jeesuksen neljäs autuudenjulistus vastauksen: "Autuaat olette silloin, kun isootte vanhurskautta ja oikeamielisyyttä." Silloin hänelle tapahtuu aina oikein, voi tuntea, että niinkuin ei mitään muuta voi koskaan tapahtua. "Autuaita olette silloin kun isootte ja janoatte vanhurskautta ja oikeamielisyyttä". Ihminen on näkevinään siinä hyvin läheisen yhteyden, sillä mitä vaaditaan, että päästään vähän muistin herraksi? Vaaditaan rehellisyyttä ja oikeutta. Täytyy tahtoa, että kaikki asiat ovat aina tosia ja oikeita, että ihminen ennen kaikkea on täydellisen rehellinen jumalansa edessä. Hän ei saa mitään peittää. Hänen tulee aina tutkistella joka päivä itseänsä. Hänen täytyy joka päivä luoda uudestaan koko maailmansa, täydellisessä oikeamielisyudessa käydä läpi

koko kehityksensä. Hänen täytyy luoda itsensä uudestaan Jumalanpojaksi.

Ja kun ihminen alkaa tulla rehelliseksi itsensä kanssa, silloin tapahtuu niinkuin jotain irtaantuisi ja höltyisi hänessä. Hänessä tapahtuu merkillinen prosessi, joka vaikuttaa, että hänen muistinsa ensin tulee vähän huonommaksi. Tämähän on hirveätä, jos tulen muistamattomaksi ja mielestäni yhä höntimmäksi, en muista varmasti mitä tapahtuu, hän ajattelee. Mitä olisi sitten tehtävä? Ja nyt me tiedämme, että se riippuu vaan siitä, että hän ei ole niin sokea persoonallisuus kuin ennen. Hän tahtoo tulla rehellisemmäksi kuin ennen, hän tahtoo enemmän oikeutta. Hänessä tapahtuu pieni ravistus, eetterivoimat joutuvat liikkeelle ja sekoittavat päivätajunnan niin, että muisti menee. Mutta kun hän sitten menee eteenpäin rehellisyydessä ja oikeamielisyydessä, niin muisti tulee takaisin, mutta samalla hän itse joutuu ikäänkuin ulkopuolelle näitä asioita.

Korkeimman eetterin herääminen vaikuttaa sen, että ihminen joutuu aivankuin ulkopuolelle omaa persoonallisuuttaan. Hän ei ole enää näiden aivojen rajoittama niinkuin ennen. Ennen tuntui, että jos jotain tapahtui hänelle, niin se oli hänelle itselle, mutta kuta enemmän eetteripuoli ravistuu, sitä enemmän hän alkaa tuntea itsensä vieraaksi fyysillisesti ja nähdä objektiivisesti kuten muut ihmiset. Hän ei ole enää niin kiinni alemmassa minässänsä, että hän vaan näkisi merkillisillä lasisilmillä eli vanhan oman persoonallisuutensa läpi. Tähän kaikkeen vaikuttaa korkeimman eetterin herääminen meissä.

Ja kun ihminen tällä tavalla joutuu ikäänkuin yläpuolelle omaa kuolevaista ja persoonallisia minäänsä, niin hän samalla joutuu enemmän ja enemmän kosketuksiin korkeimman minänsä kanssa, ja sen kanssa herää se

merkillinen muistielämä. Ensin hän näkee joitain merkittäviä unia menneistä elämästä. Sillä eihän hän tässä elämässä ole ollut niin puettu eikä ole tavannut niitä ja niitä ihmisiä, joita hän nyt unessa näkee ja tapaa. Ja hän saa hiukan käsitystä ja pieniä oireita muistista. Ei ole se sellaista, että hän vaan rauhallisesti istuu tuoliin ja ajattelee, että nyt minä muistelen entisiä elämiäni. Mutta se on kuitenkin jotain, joka ennustaa tulevaa muistia ja tietoa. Ja sentähden hänen unensa eivät ole varsinkin arvottomia. Kuitenkin annetaan sellainen määräys esoteerisissa kouluissa, että älkää näitä kertoko. Älkää näitä unia muinaisuuksista kertoko. Mistä syytä? Siitä syystä, että jos niitä kerrotte ja annatte niille totuuden ja tiedon leiman omassa fantasiassanne, niin vaikuttaa se siten, että toiset voivat ottaa ne todellisuuden kannalta, ja silloin te hämmennätte omaa eetterityötänne. Jos annetaan tuollainen maagillinen puoli itsestä tallattavaksi, vaikka toiset eivät olekaan koiria eikä sikoja, vaan ovat hyviä ihmisiä, jotka harrastuksella kuuntelevat, niin se on kuitenkin niinkuin saattaisi jotain pyhää pois, jos tällaista kertoo. Sillä meillä ei ole oikeutta siihen. Poikkeustapauksista en nyt puhu. Tämä on yleinen sääntö. Olkaa vaiti, sillä tuollainen voi tehdä teidät itserakkaiksi ja luulotteleviksi. Jota vastoin, jos säilytämme ne omina tietoinamme, niin myöhemmin, jos ne osoittautuvat harhoiksi, olette päässeet jostain pettävästä paulasta. Jos taas tämä osoittautuu päteväksi, voi olla, että saatte asianomaiselta taholta maailman auttamiseksi kertoa jotain, mutta ennen ei.

Ja kun ajattelemme näitä eri eettereitä ja ajattelemme ihmisen personallisuutta, hänen eri käyttövälineittensä yhteyttä, hänen fyysillisen, eetterisen, astraalisen, personallisen minänsä ja todellisen minänsä

yhteyttä, niin voi sanoa, että kun ihminen tekee työtä kemiallisessa kasvamiseetterissä, niin silloin hän puhdistaa eetteris-fyysillistä persoonallisuutta. Ja koska kaikki on vuorovaikutusta, niin tuohon askeesiin liittyy myös ruumiillinen puhdistus. Kun noudatamme ensimmäistä autuudenjulistusta ja työskentelemme ensimmäisen eetterin kanssa niin me puhdistamme paljon ruumistamme, pidämme fyysillisen ruumiin hyvin puhtaana ja terveenä.

Kun teemme työtä magneettisen, sukupuolieetterin kanssa, silloin vahvistamme tunne-astraaliruumista niin että se voimistuu, puhdistuu ja tulee itsenäiseksi.

Kun taas työskentelemme kolmannen eetterin, aistimuseetterin kanssa, niin silloin puhdistamme hyvin persoonallisia minätajuntaa eli mentaaliruumista. Personallinen minätajunta on läheisessä tekemisessä aistimien kanssa.

Neljännessä eetterissä, tuossa refleksi- eli muistieetterissä kun me koetamme päästä sen herraksi ja työskentelemme siinä, niin vahvistamme ja organisoimme korkeampaa minää, niin että se voisi vallata meidät siten, että meidän aina täytyy elää korkeammassa minässä.

Jos vielä katselemme näitä tshakrojen kannalta, silloin huomaamme, kun ensiksi tarkastelemme kasvueetteriä, kun sen kanssa työskentelemme vähän salaperäisellä tavalla, silloin organisoimme ja asetamme kuntoon niin sanottua napatshakraa, sitä joka on plexus Solariksen kohdalla eetteriruumiissa. Siinä oleva napaloostuskukka asetetaan hienoon pyörimiseen.

Magneettisen eetterin yhteydessä kun noudatamme Jeesuksen toista autuudenjulistusta, asetamme sydämen kohdalla olevan tshakran asianomaiseen kuntoon.

Kolmannen aistieetterin kanssa asetamme kuntoon sitä tshakraa, joka on otsan kohdalla.

Neljannen eetterin kanssa työskennellessämme vaikutamme samalla tavalla kurkkutshakraan ja osaksi siihen, joka on päälaen kohdalla.

En ole puhunut mitään käytännöllisestä magiasta ja siitä, että osaisimme loistaa itse valmiina okkultisteina. Sillä tulee aina muistaa, että valkoisella tiellä kulkien tulee sellainen olento, jota nimitämme Mestariksi, tai Jeesus Kristus itse, joka herättää meissä lopullisen tietäjän. Ja sen herääminen tapahtuu siten, että Jeesus Kristus, tai joku Mestari herättää meissä tuon meissä piilevän käärmetulen, gundalinin. Me emme saa itse yrittää herättää mitään käärmetulta, ettei meistä tulisi sellaisia, jotka vähän sottaavat okkultismissa, vaan että meistä tulisi oikeita okkultisteja ja oikeita tietäjiä. Ja se tapahtuu ainoastaan silloin, kun joku Viisauden Mestari tai Jeesus Kristus itse herättää meissä käärmetulen.

Ja kun me olemme kasvattaneet itseämme ihmeellisellä tavalla, silloin kyllä Kristus herättää meissä tuon käärmetulen ja se vaikuttaa sydäntshakraan ja toisiin tshakroihiin niin että ne tulevat toimintaan. Ne alkavat toimia okkultisella tavalla ja me tulemme siten tietäjiksi. Ja se tapahtuu silloin kun se tapahtuu oikealla vihkimyksellä eikä millään omavaltaisella ryntäyksellä.

SISÄLLYS

I luento 7 p marraskuuta 1926	5
II luento 21 päivänä marraskuuta 1926	20
III esitelmä 9 päivänä tammikuuta 1927	30
IV luento helmik. 20 p. 1927 klo ½ 8 ip.	40

KRISTOSOFISTA KIRJALLISUUTTA

Pekka Ervast:

Alempi ja ylempi jooga

Christosophia

Enkelein lankeemus

Europalaisia näköaloja

Ihmisyysden uskonto

Jeesuksen salakoulu

Jos Mestareita seuraisimme

Jälleensyntymismuisti

Mitä on kuolema?

Mitä on magia?

J.R. Hannula:

Elämä Jumalassa

Ennakkoluuloton Suomi

Henkinen horoskooppimme

Ihmisen tie

Ihmisyys

Kysymyksiä ja vastauksia I-XVIII

Mestarin sanoma

Mitä olemme oppineet?

Sisäisen opettajan seurassa

Vanhan Testamentin Avain

Vuorisaarnan oppilaan näkökulmasta

Väinö Lehtonen:

Aikamme avain

Danielin kirja

Ihmisyuden puutarha

Ihmisyysuskonnon ulkopiirteet

Jälleensyntyminen ja karma

Kehityksen virta

Kun aika on täyttynyt

Ongelmien seurassa I-XI

Vanajavuoren taru, romaani

Vanha ja uusi ihminen

Annikki Kumpulainen:

Elämä ja kuolema kristosofian valossa

Kalevalan Iso Tammi

Päivän poika

Totuudenetsijä ja tähtivoimat

Martta Jalava-Rahkonen:

Kristinusko ja teosofia

Mitä on jälleensyntyminen?

Suomalais-kalevalaista salatiedettä

Äidin ihanteet

Ilona Porttinen:

Tulikoe

Meeri Hyvärinen:

Uusi Uskonto Pohjoisesta

K R I S T O S O F I -lehti

Ihmisen kulkiessa kohti ihmisyyttä Kristus, Isän tajunnassa oleva ihmisyyden ihanne, pyrkii saamaan hänessä muodon. Kristosofi-lehti yrittää olla kykujensä ja voimiensa mukaan Kristusviisauden viestinä ja syventyä vuorisaarnajohtoiseen elämänymmärrykseen.

K R I S T O S O F I -lehden aihepiirejä:

- ihmisen jumalallinen syntyperä
- jälleensyntyminen, karma, kehitys, Mestarit
- kalevalainen mysteriotieto ja symboliikka
- Vuorisaarnan ihmisyyshanne
- kosmillinen Kristus ja suuret kosmokraattorit

Kirjallisuutta ja lehteä tilataan osoitteella:

Kristosofinen Kirjallisuusseura ry
Näsilinnankatu 38, 33200 Tampere
puh. (931) 120 297 **tai**
Vironkatu 12 B 23, 00170 Helsinki
puh. (90) 135 6807

